

УДК 657.6 : 658.114.5

**Шалімова Н.С., д.е.н., професор,
декан факультету обліку та фінансів
Андрощук І.І., к.е.н., доцент,
доцент кафедри аудиту та оподаткування
Центральноукраїнський національний технічний університет**

УСКЛАДНЕННЯ ЗМІСТУ ТРИСТОРОННІХ ВІДНОСИН ПРИ ВИКОНАННІ ЗАВДАНЬ З НАДАННЯ ВПЕВНЕНОСТІ ЗОВНІШНІМИ АУДИТОРАМИ В ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНІХ СТРУКТУРАХ

Відмінною рисою сучасного розвитку є поява високо інтегрованих (вертикального та горизонтального типу) структур, які відрізняються можливостями спільного використання технологій, людських та фінансових ресурсів, які спроможні розвивати високотехнологічні виробництва, і така концентрація зусиль особливо важлива, коли декілька ідей повинні поєднатися в одну життєздатну інновацію. З точки зору захисту інформаційних інтересів та потреб інноваційно-інтегрованих структур різних типів, які є однією з найбільш дієвих форм організації інноваційних процесів в державі, для удосконалення корпоративного управління, управління ризиками та внутрішнім контролем доцільним є використання таких видів аудиторських послуг, як завдання з надання впевненості, інші ніж аудит чи огляд сторичної фінансової інформації.

Класифікація завдань з надання впевненості на завдання з підтвердження («attestation engagement») та прямі завдання («direct engagment»), яка пропонується в Міжнародній концептуальній основі завдань з надання впевненості [1], обумовлює розподіл функцій між учасниками тристоронніх відносин та введенням особи, яка вимірює або оцінює предмет завдання та відрізняється від відповідальної особи. Так, деякі завдання з надання впевненості передбачають, що оцінка або вимірювання предмету виконуються відповідальною стороною, а інформація з предмету завдання надається у вигляді твердження відповідальної сторони, яка й надається користувачам. Такі завдання носять назву «завдання з підтвердження». Виконуючі інші завдання з надання впевненості, практик безпосередньо виконує оцінку чи вимірювання предмету, а інформація з предмету завдання надається користувачам у звіті з надання впевненості. Такі завдання носять назву «завдання зі складання безпосереднього висновку» або прямі завдання.

Отже, в завданні з надання впевненості, що не є аудитом чи оглядом історичної фінансової інформації, можуть бути задіяні: 1) якщо це завдання з підтвердження, тобто завдання, що ґрунтується на твердженнях: три суб'єкти (відповідальна сторона; користувачі; аудитор); чотири суб'єкти з виокремленням функцій вимірювання або оцінки предмету завдання (відповідальна сторона; сторона, яка здійснює вимірювання або оцінку предмета завдання; користувачі; аудитор); чотири суб'єкта з виокремленням функції замовника завдання (відповідальна сторона; користувачі; сторона, яка

наймає аудитора; аудитор); п'ять суб'єктів з виокремленням функцій вимірювання або оцінки предмету завдання та замовника завдання (відповідальна сторона; сторона, яка здійснює вимірювання або оцінку предмета завдання; користувачі; сторона, яка наймає аудитора; аудитор); 2) якщо це пряме завдання: три суб'єкти (відповідальна сторона; користувачі; аудитор); чотири суб'єкта з виокремленням функції замовника завдання (відповідальна сторона; користувачі; сторона, яка наймає аудитора; аудитор).

Розглянемо на умовному прикладі розподіл відповідальності між різними суб'єктами при виконанні такого завдання з надання впевненості: служба внутрішнього аудиту публічного акціонерного товариства готує звіт про дотримання вимог трудового законодавства для подання його зборам акціонерів, а аудиторська фірма зобов'язується підготувати звіт з надання впевненості стосовно цього звіту. Цьому завданню притаманні такі характеристики: 1) це завдання з підтвердження або завдання, що ґрунтується на твердженнях, в якому функції з оцінювання або вимірювання предмета завдання покладені на іншу, ніж відповідальна, особу; 2) особа, яка здійснює оцінювання або вимірювання предмету завдання, входить в ту ж структуру, що і відповідальна особа. У виконанні даного завдання задіяні: відповідальна сторона – правління акціонерного товариства та управлінський персонал; служба внутрішнього аудиту – яка виконує функції з оцінювання або вимірювання предмета завдання, готує інформацію з предмета завдання у вигляді звіту про дотримання вимог трудового законодавства; фахівець – аудиторська фірма; користувачі – акціонери. Відповідальність при такому завданні розподіляється наступним чином: правління та управлінський персонал відповідальні за предмет завдання (трудові відносини в публічному акціонерному товаристві); служба внутрішнього аудиту відповідальна за інформацію з предмета завдання (звіт про дотримання вимог трудового законодавства); аудиторська фірма готує звіт з надання впевненості, в якому висловлює висновок стосовно того, чи є твердження у звіті про дотримання вимог трудового законодавства, який підготовлено службою внутрішнього аудиту, достовірними в усіх суттєвих аспектах, виходячи з вимог трудового законодавства. Наведені приклади ілюструють складність відносин, які супроводжують діяльність інноваційно-інтегрованих структур різного типу та організацію виконання завдань з надання впевненості.

Список використаної літератури:

1. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Видання 2016-2017 років. Частина III. URL: https://www.apu.net.ua/attachments/article/1151/2017_%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%8C3.pdf (дата звернення: 1.09.2019).